

۵۵

سوسیالیسم امروز

۹ تیر ۱۳۹۷ - ۳۰ ژوئن ۲۰۱۸

www.simroz.org

S_zijji@yahoo.se

سرپرست: سلام زبیدی

گزارشات و اعتراضات کارگری و توده ای در هفته ای که گذشت

صفحه ۹

سخنی کوتاه پیرامون روز جهانی مبارزه با مواد مخدر!

صفحه ۴

نگاه گذرا به تحولات امروز سیاسی ایران (گزارشی از تهران برای نشریه سوسیالیسم امروز)

صفحه ۱۲

حاشیه ای بر نقد رفیق بهروز بشارت

پیرامون اعتصاب کارگران و رانندگان حمل و نقل جاده ای

صفحه ۳

اسلام و تسلیم نقطه مقابل آزادیند قرآنرا با زبان مادری بخوانیم

صفحه ۱۱

از رسانه های دیگر:

گزارش مبارزات و اعتراضات کارگران و زحمتکشان

ایران در سال ۱۳۹۶

تقدیم به محمد جراحی کارگر مبارزی که پس از سال ها زندان و اثرات ناشی از آن، در سال ۱۳۹۶ جان باخت

علیه رجزخوانی خامنه ای و شمشیر کشیدن دولت و قوه قضایه ارتجاع متحد شویم!

ابراهیم باتمانی

در پی اعتراضات اخیر بازاریان و معترضین در تهران و چند شهر دیگر، صادق لاریجانی، رییس قوه آدمکشی ایران، "برهم زندگان ثبات اقتصادی" را به مجازات اعدام تهدید کرده است! یعنی تهدید واقعی معترضین نه سرمایه داران و دزدهای حکم از جمله شخص خودش. اینها اگر فقط سرمایه و ثروت به تاراج برده جامعه از جانب شخص خامنه ای و لاریجانیها و رفسنجانیها و دیگر مقامات سپاه تروریست شان را به مردم برگردانند مقداری از فشار خرد کننده اقتصادی بر بخشی از مردم کاهش خواهد یافت. "خطر امریکا" و "دشمن" واقعی جامعه و "برهم زندگان اقتصاد" جامعه خود اینها و وجود یک نظام فاسد اسلامی و مدافع سرمایه داران و متکی به استبداد و آدمکشی است.

باید به این نوع جنایتکاران دزد و آدمکش گفت نه تو و نه حکومت عدل اسلامی قرون وسطی تان ربطی به طبقه کارگر و محرومان و ستم دیده گان جامعه بیش از هشتاد میلیون، و در راس همه زنان، نداشته و ندارید. به همین دلیل واقعی است که هر روز علیه شما اعتراض و اعتصاب است، حتی در سطح خرده مالکان و بازاریان کشور که آنها نیز به سطحی از سهم بری و امنیت اقتصادی سرمایه داری نیازمندند و شما از تامین آن عاجز هستید. ← صفحه ۲

کارگران جهان متحد شوید!

علیه رجزخوانی خامنه ای و ...

لاریجانی بی حیا! میتوانید در جایگاه قوه قضایه گزارش بدهید در سال چقدر پول و سرمایه آن مملکت را برای شیعه گسترشی خرج میکنید؟ لاریجانی نماینده حکومت الله و عدل اسلامی میتوانید گزارش بدهید چقدر پول باد آورده آن مملکت را به حزب الله لبنان و سوریه و یمن و بوسنی و افغانستان و پاکستان و طالبان و حشد شعبی در عراق و

غیره پرداخت میکنید؟ برای یک بار هم شده به آن مملکت اسلام زده گزارش درست بدهید ای جنایتکاران بیمار اسلامی و سرمایه داران بیشرم و فاسد!

همینجا اشاره کنم به موردی که سازمان "بازرسی کل کشور" اعلام کرده گویا یک فرد ۳۱ ساله بیش از سی و هشت هزار سکه طلا را به قیمت دستکم پنجاه و سه میلیارد تومان خریداری کرده است، و به چهل شرکت نیز بیش از دویست و بیست میلیون دلار برای واردات گوشی پول پرداخت شده، که یکصد و چهل و پنج میلیون یورو از آن ناپدید شده است. اما این سازمان دروغگو و بازرس زدهای حاکم بر کشور حاضر نیست اسمش را علنی کند، مانند همه "اختلاسها" و دزدیهای دیگر که منشا آن مقامات "عالی رتبه کشور" و "یا" آقازاده" هایشان واز خودشان بوده است!

فراخوان من به تمام کارگران و زنان و محرومان و آزادیخواهان و انسانهای شرافتمند و جوانان پر شور و انقلابی در ایران این است که نباید از تهدیدهای این جنانین ترسید! باید این رژیم فاسد را با قدرت و اتحاد و اعتصاب و تظاهرات سراسری سرنگون کرد. و اما برای سرنگونی این رژیم و رسیدن به آینده شایسته جامعه باید با خواست و شعار سوسیالیستی و آزادیخواهانه و علیه هر شکلی از حاکمیت بر مبنای دین و ملی گرای به میدان آمد. نباید به کشورهای خارجی امید بست چرا که امید شما را نابود میکنند. نباید به هیچ اپوزسیون قوم پرست و طرفدار شاه گور بگور شده ویا فدرالیسم و جریانات اپوزسیون مذهبی و ضد مردمی امید ببندیم، چرا که زندگی شما را تبدیل به زندگی مردم سوریه و عراق میکنند. اینها هیچ فرق بنیادی با جمهوری اسلامی ندارند.

ادامه

کشور ایران، دوبار، دو تجربه، و دو آلترناتیو ارتجاعی را در عرض یکصد سال اخیر تجربه کرده است. هم تاریخ سیستم عقب مانده و سرکوب گر شوینیستی- سلطنتی و هم تاریخ عقب مانده تر و قرون وسطی تر و جانی تر از نوع حکومت اسلامی. هر دو تجربه، تجربه مملو از خون و کشتار، و استبداد و جنایت و زندان و شکنجه و اعدام و بی حقوقی و زدن آزادی و برابری و رفاه جامعه است، هر دو ضد کارگری و کمونیستی، هر دو حافظ یک مشت سرمایه دار انگل و سرکوبگر و دزد و فاسد. اکنون نوبت این است که کارگر و جنبش سوسیالیستی مدعی باشد! باید به میدان بیاد، باید قدرت را بگیرد. راه قدرت یابی اش نیز دقیقاً پیگیری و پایی فشاری بر صف مستقل طبقاتی خود، به یک سیاست روشن، شفاف و انقلابی، درس گرفتن از تجربه سال ۵۷، پرهیز از پوپولیسم بازی و "همه با هم" بودنهای فریبکارانه، و دست بردن به ابزارهای سرنگونی طلبانه به شیوه انقلابی در بعد کارگری، توده ای، حزبی، مسلحانه، و اتکا صرف به مبارزه و سیاست و صف مستقل و واحد سوسیالیستی جنبش خود!

Iransocialist2017@gmail.com

در طول این چهل سال که از حاکمیت ننگین اسلامی و اعدام میگذرد مگر کم تهدید و پاپوش دوزی و دروغ و ریاکاری و برچسب زدن به معترضین و مخالفین نظام مقدسستان کرده اید؟ مگر بالای ۲۰۰ هزار جوانان و مبارزو معترض مملکت را به جوخه اعدام نسپاردید؟ مگر اعدام در مله عام تا اعدامهای دسته جمعی و ایجاد گورستانهای بی نام و نشان و نعلت آبادها در ایران به یک تاریخ سیاه خود مبدل نکرده اید؟ با وجود این همه جنایت توانسته اید راه به جایی ببرید؟ ای جلادان دزد و آدم کش! نه ما و نه شما جنایتکاران این هم جنایت را فراموش نکرده و نخواهیم کرد!

اسید پاشیدن به روی زنان جوان و دست و پا قطع کردنها بر اساس حکم قران و شرع و شریعت کثیفتان را به یاد دارید؟ حمله به کارگران و زنان و کشتار آنها را در همان سالهای اول به قدرت رسیدن خودتان را به یاد دارید؟ لشکر کشی به کردستان و توپ باران و بمب باران شهرها و قتل عام مردم قارنا و قلاتان و ایندرفاقش و اعدام ۵۹ نفر در مهاباد و جسد اعدام شده ان انسانهای مبارز و انقلابی و بی گناه در تلویزیون نشان دادن یادتان هست؟ سرکوب کردن دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب و پرت کردن دانشجویان معترض از طبقه چهارم در دانشگاه در تهران در دوران رئیس جمهوری خاتمی اصلاح طلب جلاد، و شلاق زدن کارگران که به خاطر دفاع از حقوق پرداخت نشده خود وحشیانه آنها را شلاق کاری کرده اید، کشتن شاهرخ زمانی که به جز دفاع از حق و حقوق خود و کارگران جرمی نداشت؟ فرزند کمانگر، معلم آزادیخواه و مخالف سیاسی حکومت عدل الهیتان، و هزارها انسان دیگر را اعدام نکردید؟ مگر این همه جنایت توانسته است ما را سر جایمان بنشانند و برای نابودی اوباشان چون شما و حاکمیت سیاه اسلامیتان به میدان نیائیم؟ ای جلاد! دیر یا زود شما نیز همانند خاندان مفتخور پهلوی و شاه مستبد با خشم طبقه کارگر و مردم آزادیخواه ایران روبرو شده و سرنگونتان میکنیم.

لاریجانی دزد، برای طفره رفتن از اصل ماجرا علل و زمینه های خشم و اعتراض اجتماعی به خرده حسابهای خانوادگی درون نظامشان و "دخالته خارجی" پناه برده است، همانطوری که روحانی و بقیه سران جنایتکار رژیم نیز چنین میکنند. لاریجانی در تایخ پنجم تیر ماه گفت "تعدادی با سرمایه های کلان نشان قصد برهم زدن ثبات اقتصادی را دارند. این افراد با ریختن پولشان در بازار و جمع کردن دلار و سکه میخواهند بازار را ملتهب کنند." و نیروهای اطلاعاتی باید تلاش کنند این افراد را شناسای کنند." ووو. باید از این جلاد و روحانی و خامنه ای و سران ریز و درشت حکومت پرسید پول داران کی هستند به جز خودتان و اطرافیانان؟ همه پول و سرمایه آن مملکت زیر دست شما میباشد. بیش از شصت در صد ثروت و پول مملکت زیر دست "فرمانده کل قوا" آقای خامنه ای قاتل و باند مسلح آدمکش ومافیای مواد فروش سپاه پاسداران میباشد. الان دارید با بیشرمی و پر روی دروغ میگوید که نیروهای اطلاعاتی شناسایی کنند! خود اطلاعاتی ها جزو همان پول داران کلان هستند. دارید کلاه سر خودت میزاید یا جامعه؟ کور خوانده اید! دیگر بجز یک بخش مرتجع و شریک دزدیهای حاکمیت اسلامی، کارگران و زنان و جوانان و گرسنگان و آزادیخواهان فریب حيله گری شماها را نمیخورند.

آقای لاریجانی میشود به مردم ایران بگوید خودت چقدر سرمایه و ملک و پول نقد دارید؟ آیا میشود توضیح بدهید برای محرومان و ستم دیدگان و اسلام زده گان جامعه که جناب عالی شصت و سه شماره حساب دارید چقدر پول در آنها وجود دارد؟ آقای قوه قضایه متوانید به نیروهای اطلاعات دستور بدهید تا پول و سرمایه خامنه ای، این نماینده جانی خدا و رهبر معظم و محبوب تان را بر رسی کنند و به جامعه گزارش بدهند؟

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

حاشیه ای بر نقد رفیق بهروز بشارت پیرامون اعتصاب کارگران و رانندگان حمل و نقل جاده ای!

کامران پدیدار

نوشته رفیق بشارت حاوی نکات خوب و ارزشمندی است. اینکه در دنیای جنایت و سود و سرمایه داری کارگران و زحمتکشانی که از هستی ساقط شده اند، اعتصاب یگانه ابزار نیرومند و موثر در مبارزه است. اینکه اعتصاب رانندگان تا حد بسیار زیادی سراسری و فراگیر و همگانی شد. اینکه رانندگان از بیست سال گذشته کماکان دارای اتحادیه و سازمان صنفی شهری، استانی و سراسری بوده اند. اینکه در یک روز هفت هزار کارگر و راننده به صف اعتصاب پیوستند. اینکه عدم تسلط حکومت بر رانندگان و عدم توان حکومت در اخراج و تهدید های آنچنانی علیه رانندگان و... مقایسه اعتصاب رانندگان با دیگر اعتصابات در دیگر بخشهای کارگری مانند خودرو سازیها، صنایع فولاد و ذوب آهن، نیشکر هفت تپه و... می خواهم بگویم همه اینها به جای خود. اعتصاب مطمئن ترین، قابل اتکا ترین، برنده ترین و مهمترین ابزار مبارزه طبقه کارگری بر علیه سرمایه و حکومتهای کارگزار و مزدور آن است. قدرت کارگران در کارخانه است. سود و سود و سود بیشتر هدف نهایی و اصلی سرمایه است. سود شاهرگ حیاتی سرمایه است. حالا اگر در یک مرکز کارگری اعتصابی بر پا شود اولین اتفاقی که می افتد قطع جریان و روند سود سرمایه است. قدرت کارگران در تعطیلی کار، در خاموش کردن کارخانه ها و ایجاد اختلال و وقفه در مسیر افزایش سود و سرمایه است. اعتصاب از جمله گام بزرگ و اصلی و تعیین کننده کارگران در مبارزات روزانه و جاری است. سیر صعودی و افزایش روز افزون مبارزات کارگری در غالب اعتراضات، تجمعات و اعتصابات در این یکسال اخیر بی سابقه بوده است. این برای جنبش کارگری و چپ نشانه و علامت مثبتی است. در مبارزات جاری کارگران تشکل و تحزب اساس و بنیاد و پایه همه چیز است. کارگران بدون اتکا به تشکل و سازمان و تحزب یک نیروی شکننده، ضعیف و خلع سلاح شده اند. آیا اعتصاب فقط صنفی است، یعنی ما می خواهیم با اعتصاب چکار کنیم؟ آیا خواسته و مطالبه ما افزایش دستمزد، نقد شدن دستمزدهای معوقه، کاهش ساعت کار، ایمنی در محیط کار، بیمه و... است. آیا اعتصاب فقط ابزاری صنفی است؟ یا اینکه نه، علاوه بر اهداف صنفی اعتصاب میتواند و باید در جهت خواستههای دورتر استراتژیکی سیاسی کارگران و در مسیر نهایی انقلاب کارگری هم باشد. در حال حاضر بزرگترین و اصلی ترین نقصان و ضعف جنبش کارگری ما عدم سازمان، عدم تشکل و عدم تحزب است. عدم تحزب یعنی نبود و فقدان یک حزب کمونیستی کارگری هشیار و مسول و دلسوز و پیگیر و... کارگر عاصی و به جان آمده، کارگر غیر متشکل و بی سازمان، کارگر بدون تکیه بر حزب سیاسی و طبقاتی منحصر به فرد خود بمثابة گلائیاتور آموزش ندیده و بدون سلاح و جنگ افزاری است که راهی میدان نبرد میشود. کارگر منفرد و گسیخته، کارگر خلع سلاح شده و بدون تحزب و تشکیلات در ابتدا یا میانه راه یا مبارزاتش را سرکوب و منحرف میسازند و یا اگر در بهترین حالت این کارگر موفق به سرنگونی حکومت هم شود متاسفانه میوه این پیروزی توسط طبقات دیگر چیده و برداشت میشود این میشود همان اتفاق و سناریوی سال 57. طول و عرض و ابعاد کمی و کیفی یک اعتصاب چگونه است؟ کمیته اعتصاب و هسته های مخفی متشکل از فعالین و رهبران با نفوذ کارگری آیا شکل گرفته است؟ مجامع عمومی، مجامع عمومی و شوراهای واقعی کارگری آیا در سطوح منطقه ای، شهری، استانی و سراسری تحقق یافته است؟ از کمیته ها و صندوق های مالی و غیر انتفاعی که حامی مالی کارگران زندانی و اعتصابی هستند چه خبر؟ آیا این ارگانها وجود دارند؟ آیا احزاب مدعی چپ و کمونیسم اینها را در سیاست و برنامه هایشان لحاظ کرده اند. بنا به آمار حزب نلین در آستانه اکتبر فقط بیش از شصت هزار ارتباط زنده و موثر با فعالین کارگری در همه مراکز کارگری و صنعتی روسیه داشته است؟ احزاب و فرقه های مدعی کمونیسم کارگری چی؟ اتحادیه آزاد کارگران، کمیته پیگیری، سندیکای واحد کارگران برق و فلز کارو...، اگر خواسته باشیم خود فریبی نکرده باشیم آخر این محفل ها کجایشان تشکل و تحزب کارگریست؟ این خانه از پایه ویران است. احزاب منحرف به لحاظ طبقاتی، احزاب پاسیو و در حاشیه، احزاب منزوی و پوپولیست و سرخورده اینها را در محفل های غیر کارگری ضرب کنید. حاصل میشود انقلاب انسانی، حکومت انسانی و خزعبلات و مزخرفاتی از این دست. نتیجه اش میشود سفر اخیر رضا شهابی به اروپا و سازمان جهانی کار و مواضع اقتضاح امثال خانم شهلا دانشفر علیه رضا شهابی و... تا زمانیکه جنبش کارگری ما بشود این چند تا محفل مدعی پوچ کارگر کارگری، تا زمانیکه حزب کمونیستی رزمنده کارگری و حزب انقلاب کارگری و حزب کسب قدرت سیاسی بشود این احزاب فی الحال موجود یفکی این ضعف و این پاشنه آشیل اصلی جنبش کارگری و کمونیستی خواهد بود. چاره زحمتکشان سازمان، وحدت و تشکیلات است چاره کارگران در نهایت تکیه بر حزب کمونیستی کارگری و واقعی رزمنده است و برپایی انقلاب کارگری و سوسیالیسم فوری!

زنده باد اعتصاب کارگری --- زنده باد انقلاب کارگری خرداد 97

علیه رجزخوانی خامنه ای و ...

خمینی الترناتیو اینها بود. الان هم داستان همین است. آمریکا و غرب خوب میدانند کمونیستها و کارگران و صف آزادیخواهی و برابری طلبان در ایران قوی هستند، حزب دارند، برنامه دارند، تجربه دارند، خوشنام هستند، تاریخ پر افتخاری دارند و هیچ نوع سازشی با جمهوری اسلام و جناحهایش نکرده و نخواهند کرد ندارند، دقیقا به همین دلیل ارتجاع داخلی و خارجی در تلاش هستند که این صف آزادیخواهی به قدرت نرسد و مانند سال ۵۷ دوباره جامعه را با یک خمینی کثیف دیگر حال به اسم. آقای شاه زاده یا مجاهدین خلق و یا سیستم ضد مردمی قومگری فدرالی در سایه آمریکا جانشین رژیم اسلامی کنند. از این جهت ماکارگران و آزادیخواهان باید با صدای بلند و محکم علیه آنها متحد شویم و از آزادی و برابری و حق شهروندی برابر که در یک نظام سوسیالیستی متحقق میگردد دفاع کنیم.

این رژیم فاشیست با این پرونده سیاهی که زیر بغل دارد باید بدون توهم و توقف کردن وبدون نیاز به دولتها و جریانات ارتجاعی نام برده با قدرت آزادیخواهانه خود سرنگون کرد. این راه را تا آخر باید پیمود. در مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی حزب سوسیالیست انقلابی ایران با تمام توان و قدرت همراه شما مردم آزادیخواه است. منفعت و هدف حزب ما جدا از منفعت و اهداف طبقه کارگر و زنان و محرومان ان جامعه نیست.

فراخوان حزب سوسیالیست انقلابی ایران این است با دید باز و منفعت طبقاتی روشن و انتخاب الترناتیو سوسیالیستی در جهت رسیدن به زندگی بهتر و کسب آزادی بی فید و شرط، و برای دنیای سالم و خوش برای خود و کودکانمان به میدان بیاییم. به امید هر چه زودتر سرنگونی جمهوری اسلامی به امید تحقق آزادی، برابری و سوسیالیسم!

نه به تحریم اقتصادی، نه به امریکا، نه به جمهوری اسلامی، نه به قدری نظامی!

سخنی کوتاه پیرامون روز جهانی مبارزه با مواد مخدر! د.حقیقی

درصد زندانیان به علت مسائل مربوط به مواد مخدر زندانی هستند و ۱۵ درصد معتادان بهبود یافته بی سرپناه هستند و شبها را در خیابانها به روز می می رسانند.

این نمایش های فرمایشی در شرایطی برگزار می شوند که شمار معتادین به مواد مخدر در ایران روبه افزایش است. کمپ هایی به نام ترک اعتیاد جوابگوی معتادین نیستند و معتادین خیابانی جمع آوری شده از کمپ های ترک اعتیاد بدون درمان رها می شوند. مرگ و میر در ایران بر اثر اعتیاد به مواد مخدر در رده دوم قرار دارد. هیچ بودجه ای به اشتغال معتادین ترک کرده اختصاص داده نمی شود، و بیشتر سرشیکه ها و ساقیان مواد مخدر زیر پروبال فرماندهان سپاه پاسداران قرار دارند و لابراتوارهای تولید شیشه تولیدات خود را زیر نظر فرماندهان سپاه پاسداران انجام می دهند.

برگزاری این نمایشات ظاهری از جمله، گزارش کشف و نمایش امحای مقادیری مواد مخدر توسط سپاه و نیروی انتظامی و ستاد مبارزه علیه مواد مخدر در ایران به قصد فریب افکار عمومی و لاپوشانی نقش سران سپاه و رژیم قاجاق و در ابتلای میلیونها نفر از جوانان مایوس از زندگی و آینده صورت می گیرد. البته نمایشات هفته به نام مبارزه با مواد مخدر جمهوری اسلامی همان طوریکه اشاره شد هدف جلب توجه و کمکهای بیشتر نهادهای بین المللی عرصه مبارزه با مواد مخدر را هم مدنظر دارد. دریافت این کمکها در حالی صورت می گیرد که خود مقامات دولتی و محلی از جمله وزیر کشور و معاون کاهش تقاضا در ستاد مبارزه با مواد مخدر اعتراف می کنند که درمان بیش از ۸۰ درصد از معتادین توسط سازمان های مردم نهاد صورت می گیرد. رژیم موقفیتی در مهار اعتیاد جوانان به مواد مخدر نه تنها نداشته بلکه خود عامل تشدید و گسترش آن است. به عبارتی دیگر کمکهای بین المللی به خزانه سپاه و دولت سرازیر می شود اما مسئولیت درمان معتادین بر عهده خانواده و نهادهای غیر دولتی است.

اعتیاد رابطه مستقیم و تنگاتنگی با فقر و بیکاری، تبعیض و نابرابری اجتماعی و همچنین در دسترس بودن مواد دارد. از آنجا که جمهوری اسلامی عامل تمام این مصیبت هاست، و سپاه پاسداران انحصار داد و ستد و سوادگری مواد مخدر در ایران را در اختیار دارد و فرماندهان سوداگر این نهاد از تولید، قاجاق و توزیع مواد مخدر سودهای سرشاری به جیب می زنند، بنابراین عامل اصلی رشد و رواج اعتیاد و ابتلای جوانان به مواد مخدر در ایران هستند. به این اعتبار مبارزه علیه مواد مخدر و اشاعه آن در جامعه ایران جدا از مبارزه علیه جمهوری اسلامی نیست. جامعه سالم و به دور از مواد مخدر در گرو سرنگونی جمهوری اسلامی است. در آستانه روز جهانی مبارزه با مواد مخدر فریاد اعتراض علیه بانیان به اعتیاد کشاندن جوانان جامعه ایران که کسی جزء سران رژیم و سپاه نیستند را به گوش جهانیان برسانیم.

۲۶ ژوئن برابر با ۵ تیرماه روز جهانی مبارزه با مواد مخدر بود. نامگذاری این روز به دنبال برگزاری کنفرانسی بین المللی در روزهای ۱۷ تا ۲۶ ژوئن سال ۱۹۸۷ میلادی در شهر وین، میآید که در جریان آن کشورهای شرکت کننده با تصویب سندی تمایل خود را برای مبارزه علیه قاجاق و مصرف مواد مخدر نشان دادند.

امروز معضل اعتیاد به مواد مخدر، بلای خانمان سوزی است که جوامع بشری را در چنگال مرگ آور خویش گرفتار ساخته است. این اختاپوس هراس آور، قدرت اندیشه، نوآوری، پشتکار، کوشش و سازندگی را در انسان ها به ویژه نسل جوان جامعه از بین است و متأسفانه بنیان خانوادگی اکثریت آنان را به نابودی کشانیده است.

امروزه کم تر کشوری را در جهان می توان یافت که پدیده مواد مخدر و اعتیاد، مهم ترین دغدغه یا یکی از مهم ترین مشکلات اجتماعی اش نباشد. هر ساله، مبالغ هنگفتی برای مبارزه با معضل اعتیاد و مواد مخدر هزینه می شود، ولی هم چنان رقم باندهای قاجاق مواد مخدر و شمار معتادان رو به افزایش است.

در ایران نیز این روز شناخته شده است. اما با این تفاوت که جمهوری اسلامی و ارگانهای سرکوبگرش، از جمله سپاه پاسداران که متهم به قاجاق و رواج مواد مخدر در داخل و خارج از مرزهای کشور است، در برخورد با پدیده مواد مخدر و استعمال آن در ایران، و روز جهانی مبارزه با مواد مخدر و قاجاق آن همان رفتار فریبکارانه را دارند که شاید در اکثر کشورهای جهان در مورد این پدیده خانمانسوز اعمال میشود.

جمهوری اسلامی به جای یک روز، هفته ای را هم به مبارزه علیه مواد مخدر تحت عنوان هفته ی مبارزه علیه مواد مخدر اختصاص داده و چند سالی است به این مناسبت نمایشات ریاکارانه ای را در سراسر کشور که یکی از اهداف آن دریافت کمکهای مالی بیشتر از نهادهای بین المللی مبارزه با مواد مخدر است، برگزار می کند. هفته مورد نظر جمهوری اسلامی که از روز سی ام خرداد هر سال آغاز میشود و تا هفتم تیرماه ادامه می یابد جزء فریبکاری و دغلبازی و به تراج بردن پولی به مناسبت این روز است و چیزی دیگری را در این مراسمات نمی توانی مشاهده کنی. در این هفته و در مراسمات گسترده ای که در چنین روزهایی از طرف جمهوری اسلامی برگزار میشود ایران و جمهوری اسلامی میزبان سفرای کشورهای مختلف میشوند که از کمپ های ترک اعتیاد در ایران دیدن به عمل میآید.

در آستانه این هفته و هر سال مقامات دولتی، فرماندهان سپاه و نیروی انتظامی، امامان جمعه و ستاد مبارزه با مواد مخدر هیاهو و جار و جنجال تبلیغاتی فریبکارانه مبارزه علیه مواد مخدر را به جریان می اندازند. این هیاهوی تبلیغاتی در شرایطی برگزار می شود که جمهوری اسلامی به عنوان عامل تبدیل اعتیاد به یکی از حادثترین آسیب های اجتماعی در میان مردم ایران شناخته شده، و در گزارشات مستند و پژوهشی خبرنگاران مستقل، سپاه پاسداران متهم به قاجاق و ترانزیت مواد مخدر تولید شده در افغانستان به ترکیه و اروپا و مالک و موسس شمار زیادی از لابراتوارهای تولید شیشه و توزیع آن در میان جوانان ایرانی، به ویژه مناطق گردنشین ایران و عراق است.

جمهوری اسلامی در حالی دست به اجرای چنین نمایشهای فریبکارانه ای می زند که بنا به گفته دبیر کمیته برگزاری مراسم سالروز جهانی مبارزه با مواد مخدر، در هر سه ساعت ۳ نفر و روزانه ۸ جوان بر اثر اعتیاد به مواد مخدر جان خود را از دست می دهند، عامل ۵۵ درصد طلاق ها در ایران اعتیاد و مواد مخدر است، بیش از ۵۰

آزادی، برابری، رفاه، امنیت!

گزارش مبارزات و اعتراضات کارگران و زحمتکشان ایران در سال 1396 تقدیم به محمد جراحی کارگر مبارزی که پس از سال ها زندان و اثرات ناشی از آن، در سال 1396 جان باخت.

بر پا گردید. این ویژگی حاکی از رشد روحیه همبستگی و ایجاد نوعی از پیوند بین کارگران واحد های تولیدی و خدماتی مختلف در یک شهر و یا استان، و یا در میان کارگران تولیدی و خدماتی هم رشته در عرصه سراسری است.

شیوه و اشکال اعتراضات

مانند سالهای گذشته اعتصاب و تجمع، شکل غالب اعتراض کارگران بود. بطور کلی و در یک تقسیم بندی عمومی، شیوه و اشکال اعتراض کارگران از این قرار بود: اعتصاب، تجمع و راهپیمایی: 88 درصد. رسانه ای کردن مشکل و نوشتن نامه به مقامات: 11 درصد (که نشان می دهد که کارگران به رغم تهدیدها اعتراض شان را رسانه ای می کنند) و تحریم غذا که کماکان 1 درصد اعتراض ها را شامل می شد.

تجمع در جاده یا در خیابان و مسدود کردن تردد و نیز تجمع در مقابل درب ورودی بنگاه تولیدی و جلوگیری از تردد وسایل نقلیه و بارگیری (که نشان دهنده خشم و در همان حال عزم راسخ کارگران برای رسیدن به مطالبات شان است) همچنان یکی از اشکال تجمع اعتراضی کارگران بود. این شکل از اعتراض توسط کارگران، رشد چشم گیری داشت و به 48 مورد رسید که نسبت به سال 95 افزایش 50 درصدی داشت.

در سال 1396 شرکت خانواده های کارگران در اعتراضات که در چند سال گذشته متداول شده است افزایش یافت و به 28 مورد رسید که در مقایسه با 19 مورد در سال 95 رشد 47 درصدی داشت.

راهپیمایی در شهر از 18 مورد به 15 مورد کاهش پیدا کرد که کاهش 18 درصدی را نشان می دهد.

در سال گذشته درگیری فیزیکی بطور پراکنده رخ داد و نسبت به سال های پیش کاهش قابل توجه ای داشت.

خیزش دی ماه

اتحاد بین المللی در بیانیه هایی جداگانه به زبانهای فارسی و انگلیسی به تظاهرات و اعتراض سراسری در دی ماه سال 96 که خیزش دی ماه نام گرفت پرداخته است. در اینجا فقط یادآوری می کنیم که در طول یک هفته (از 7 تا 13 دی ماه)، مردم و عموماً کارگران، زحمتکشان، تهیدستان، جوانان، زنان و سرکوب شدگان، بطور سراسری و پیوسته در حدود 100 شهر دست به راهپیمایی و تظاهرات زدند و با سر دادن شعارهای معیشتی و سیاسی، خشم و نارضایتی خود را نسبت به وضعیت موجود و کلیت نظام جمهوری اسلامی بیان کردند. این اعتراضات با یورش و سرکوب گسترده نیروهای انتظامی، نظامی و امنیتی روبرو شد. در نتیجه 14 نفر از تظاهرکنندگان بر اثر تیراندازی مستقیم نیروهای سرکوبگرانشان را از دست دادند و 10 نفر از بازداشت شدگان در زندان جان باختند. بنا به گفته مقامات رژیم، حدود 5 هزار نفر از معترضان بازداشت شدند که بر اساس آخرین اطلاعات، حدود چهارصد نفر از دستگیر شدگان کماکان زندانی هستند. گفتنی است که حدود 100 نفر دانشجو که از قبل شناسایی شده بودند برای جلوگیری از گسترش و تعمیق اعتراضات و زهر چشم گرفتن از دیگران جزو دستگیر شدگان بودند.

همچنین در سال گذشته، کشاورزان در استان های مختلف نسبت به مشکلات خود بویژه بحران آب به اعتراضات گسترده و دامنه دار دست زدند و از جمله چند بار در مقابل مجلس تجمع اعتراضی برپا کردند. اعتراضات کشاورزان شرق اصفهان بر جسته ترین این اعتراضات بود که در 18 اسفند ماه با یورش نیروهای سرکوبگر و ضرب و شتم کشاورزان به خشونت کشیده شد.

ادامه

مسائل و مشکلات کارگران در یک نگاه

کاهش قدرت خرید کارگران مانند سال های گذشته ادامه یافت. عدم پرداخت به موقع دستمزدها و حقوق ها فراگیرتر شد و خانواده های کارگری بیشتری در تنگنای معیشتی قرار گرفتند. کارگران بویژه بسیاری از زنان، معلمان، پرستاران و جوانان با حقوق های پایین تر از حداقل رسمی دستمزد، با حقوق 300 و 500 هزار تومان روزگار گذرانند.

امنیت شغلی کارگران شکننده تر شد؛ از یک سو قراردادهای شفاهی (بخوان کارکردن بدون قرارداد) و قراردادهای سفید امضا و موقت گسترش یافت و زمان قراردادهای کوتاهتر شد، و از سوی دیگر با تعطیل و یا نیمه تعطیل شدن واحدها و بنگاه های تولیدی و خدماتی، بسیاری از کارگران بیکار شدند و نگرانی عمومی کارگران شاغل از آینده شغلی خود بیشتر شد.

وضعیت ایمنی و بهداشتی محل های کار، بدتر شد و حوادث ناشی از کار و بیماری های مربوط به محیط کار قربانی بیشتری از میان کارگران گرفت.

تعداد بیکاران افزایش یافت؛ بویژه چندین میلیون نفر از جوانان و فارغ التحصیل ها همچنان با بیکاری دست به گریبان بودند و امید شان به یافتن کار بیش از پیش رنگ باخت. دولت بجای پاسخ گویی به مشکل، با ارائه طرح هایی همچون "کارورزی"، "مهارت آموزی" و طرح هایی از این نوع، راه حل را بیگاری کشیدن از آنها توسط کار فرمایان با انگیزه سود اندوزی بیشتر دانست.

در همان حال سرکوب کارگران، زحمتکشان و جوانان با شدت و دامنه بیشتر ادامه یافت. در سال 1396 علاوه بر تهدید، زندانی کردن و اذیت و آزار فعالین کارگری سرشناس و اعضای نهادهای و تشکل های مستقل کارگری و معلمان، رژیم جمهوری اسلامی بیش از پیش سازماندهندگان اعتراضات کارگری، معلمان، کشاورزان، جوانان جویای کار و دیگر فعالین عرصه اجتماعی را مورد هدف قرار داد.

مبارزه و اعتراضات کارگری

در طول سال، طبق اطلاعات موجود در مجموع 1340 اعتراض کارگری یعنی بطور متوسط هر روز سه و نیم اعتراض توسط کارگران، صورت گرفت. تعداد اعتراضات در مقایسه با سال 95 که 1264 مورد بود افزایش 6 درصدی را نشان می دهد. کارگران 689 واحد تولیدی و خدماتی در این اعتراضات شرکت کردند که در مقایسه با 653 واحد در سال 95، نشانگر افزایش 5/5 درصدی از نظر تعداد واحدها است. اعتراضات همانند سال 95 در طول سال روند صعودی داشت؛ به این معنی که در فصل بهار، تعداد اعتراضات 253 مورد، در تابستان 347 مورد، در پاییز 365 مورد و در زمستان 375 مورد بود. بیشترین اعتراضات در ماه اسفند روی داد که به 149 مورد رسید.

یکی از ویژگی مهم اعتراضات کارگری در سال گذشته، رشد چشم گیر اعتراض سراسری کارگران شاغل و بازنشسته در یک رشته از واحد های تولیدی و یا یک بخش خدماتی بود که یا بطور هم زمان در تهران تجمع کردند و یا اینکه بطور سراسری در تعدادی از شهرها دست به اعتراض زدند. در مجموع 58 مورد از این نوع اعتراضات سراسری و یا همزمان، برپا شد. افزون بر این در سال گذشته اعتراض همزمان در دو یا چند واحد تولیدی در یک شهر و یا در سطح یک استان رشد قابل توجهی داشت. در مجموع 9 مورد از این نوع اعتراضات از جمله در استان چهارمحال بختیاری، قزوین و

بر قرار باد جمهوری سوسیالیستی!

دلایل اعتراضات کارگری

در سال 96 اعتراض به سطح ناچیز حقوق ها افزایش یافت؛ به گونه ای که در اکثر تجمعات اعتراضی، موضوع سطح پایین دستمزد ها مطرح شد و مورد اعتراض قرار گرفت. مطالبه افزایش دستمزدها در قالب اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و اعتراض به عدم همسان سازی حقوق ها رشد قابل توجهی داشت؛ بطوری که در 49 واحد تولیدی و خدماتی، کارگران برای اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و هم ساز سازی حقوق ها، مبارزه کردند.

5- اعتراض به خصوصی سازی ها
در سال گذشته نتایج زیان بار ویران گر خصوصی سازی ها بیش از پیش برای کارگران روشن شد؛ بطوریکه در اکثر تجمعات اعتراضی در ارتباط با عدم پرداخت مطالبات، اخراج از کار، تعطیلی و بیکار شدن و موارد دیگر، هم زمان برنامه های خصوصی سازی و نتایج آن نیز توسط کارگران مطرح می شد و مورد اعتراض قرار می گرفت. از جمله در واحدهای تولیدی مانند هپکو، آذرب، گروه صنعتی ملی فولاد اهواز، مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، کمباین سازی تبریز و در بخش های خدمات همچون شرکت راه آهن و شرکت حمل و نقل خلیج فارس، کارگران مخالفت شدید خود را نسبت به واگذاری واحدهای تولیدی و خدماتی به بخش خصوصی ابراز داشتند و یا خواهان دولتی شدن واحدهای مذکور شدند. در کنار اینها در 24 مورد بطور مشخص کارگران نسبت به خصوصی سازی اعتراض کردند.

6- اعتراض به تشکل های به اصطلاح کارگری و وابسته به دولت بطور مشخص در 9 مورد کارگران نسبت به این تشکل ها و نقش منفی آنها نسبت به خواسته ها و مطالبات خود اعتراض کردند.

7- اعتراض به شرایط کار
با 15 مورد اعتراض مشخص نسبت به شرایط کاری روبرو بودیم.

8- اعتراض در پیوند با مسئله مسکن
در 11 مرکز خدماتی و تولیدی نسبت به عدم تحویل مسکن اعتراض شد.

9- اعتراض به وضعیت ایمنی محل کار و نداشتن امنیت جانی
اعتراضات نسبت به وضعیت ایمنی محل کار و نداشتن امنیت جانی افزایش یافت. در سال گذشته 8 مورد اعتراضی در این باره را شاهد بودیم.

10- اعتراضات دیگر
همچنین 28 مورد دیگر اعتراضات کارگری در سال گذشته به وقوع پیوست که از جمله آنها می توان به موارد زیر اشاره کرد:
اعتراض به اخلاص در روند بازنشستگی، اعتراض به عدم شمول مشاغل سخت و زیان آور، اعتراض به ایجاد فضای امنیتی و ارباب و تهدید در محل کار.

دیگر مبارزات و اقدامات کارگری

1- دولت لایحه اصلاح قانون کار احمدی نژاد- روحانی را از مجلس پس گرفت.
در سالی که گذشت بدنبال مبارزات و اعتراضات کارگران سرانجام دولت روحانی مجبور به پس گرفتن لایحه اصلاح قانون کار احمدی نژاد- روحانی از مجلس شد.

2- اعتراض به طرح ها «کارورزی»، «مهارت آموزی» و...
در سال 1396 شاهد اعتراضات گسترده فعالین کارگری، معلمان، دانشجویان و عده ای از اقتصاد دانان، جامعه شناسان مترقی و کارشناسان حقوق کارگری نسبت به این طرح بودیم. این اعتراض ها اشکال مختلفی داشت مانند انتشار طومار، صدور اطلاعیه و بیانیه، گفتگو با رسانه ها، برگزاری نشست ها و فعالیت های گوناگون در شبکه اجتماعی. هرچند که این اعتراضات از نظر کمی زیاد بود و تلاش هایی نیز برای هماهنگی صورت گرفت اما در مجموع بصورت پراکنده پیش رفتند و هماهنگ نشدند.

1- عدم پرداخت حقوق و مطالبات. کارگران در 657 واحد تولیدی و خدماتی با مشکل عدم پرداخت بموقع دستمزدها و حقوق روبرو بودند که نسبت به 606 مورد در سال 95، افزایش 8/7 درصد را نشان می دهد. از ان میان در 451 واحد کارگران به اشکال مختلف نسبت به عدم دریافت حقوق ها دست به اعتراض زدند که در مقایسه با 356 واحد در سال 95 نشانگر افزایش 6/26 است.
بر اساس مجموعه گزارشات و شواهد می توان گفت که عدم پرداخت و یا نپرداختن بموقع حقوق به یک معضل فراگیر تبدیل شده است. چگونگی سازمان دادن مبارزه در ایران و مجامع بین المللی در اعتراض به این معضل در چارچوب مبارزه برای افزایش دستمزد، باید مد نظر فعالین کارگری واقع شود. لازم به تاکید است کارگران شهرداری ها بطور وسیع با این مسئله دست به گریبان بودند.
دولت به عنوان کارفرمای بزرگ، نه تنها نقش مستقیم در عدم پرداخت به موقع حقوق و دستمزدها دارد، بلکه از جنبه دیگر نیز بزرگترین بدهکار به کارگران به حساب می آید و آن اینکه بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی به 130 میلیارد تومان می رسد. افزون بر این مجلس در بهمن ماه سال گذشته با تصویب بند "ز" تبصره 7 لایحه بودجه 97 کشور، به دست اندازی دولت به اموال کارگران و چپاول آن جنبه قانونی بخشید. در این مصوبه چنین آمده است:

"ز- سازمان تامین اجتماعی مکلف است تمامی سهم درمان از مجموع مأخذ کسر حق بیمه موضوع مواد (28) و (29) قانون تامین اجتماعی مصوب 3/4/1354 و سایر منابع مربوط را در حسابی نزد خزانه داری کل کشور با عنوان بیمه درمان تامین اجتماعی متمرکز نماید. سازمان تامین اجتماعی این منابع را طبق قانون تامین اجتماعی هزینه کند."

2- اعتراض به قراردادهای موقت و همچنین اعتراض به نداشتن امنیت شغلی، عدم تبدیل وضعیت و تبعیض در پرداخت حقوق و عدم همسان سازی حقوق

کارگران در 154 واحد تولیدی و خدماتی در این رابطه دست به تجمع و اعتراض زدند که در مقایسه با سال پیش از آن که 102 مورد بود، افزایش 51 درصدی را نشان می دهد.
چند نمونه از این اعتراضات را فهرست وار بر می شمردیم:

اعتراض کارگران پتروشیمی های منطقه ویژه اقتصادی بندر امام، کارگران پست های فشار قوی برق، کارگران شرکت مخابرات کشور، کارگزاران مخابرات روستایی، کارگزاران صندوق بیمه کشاورزی، ناظران جهاد کشاورزی، مربیان حق التدریس مراکز فنی حرفه ای کشور، معلمان حق التدریسی و مدارس غیرانتفاعی کشور، مربیان پیش دبستانی، آموزگاران نهضت سواد آموزی و...
فهرست ادامه دارد. نکته قابل توجه این اعتراضات این بود که در مواردی این اعتراضات به شکل تجمع همزمان در تهران و یا به صورت اعتراض همزمان و سراسری در شهرهای مختلف انجام گرفت. همچنین لازم به گفتن است که اعتراض نسبت به عدم تبدیل وضعیت و همسان سازی حقوق ها به ویژه رشد چشمگیری داشت.

3- اعتراض کارگران به اخراج از کار در واحدهای دایر و یا بیکار شدن بدنبال تعطیلی واحد ها

در سال گذشته در 57 واحد تولیدی و خدماتی دایر، تعداد زیادی از کارگران اخراج شدند. همچنین در طول سال، 129 بنگاه تولیدی و خدماتی، تعطیل و کارگران بیکار شدند. از این میان در 84 بنگاه تولیدی و خدماتی کارگران بیکار شده، دست به اعتراض زدند. در مجموع کارگران در 270 واحد تولیدی و خدماتی با مشکل اخراج و بیکار شدن دست و پنجه نرم کردند.

4- اعتراض به سطح پایین دستمزد و خواست افزایش دستمزدها

← ادامه

نه شاه نه شیخ!، نه قومی نه مذهبی! مرگ بر جمهوری اسلامی!

- تجمع 15 اردیبهشت معلمان در پارک لاله تهران بمناسبت روز معلم و اعلام همبستگی با اسماعیل عبدی،

- معلمان 10 بار با خواست پرداخت مطالبات، اعتصاب و تجمع کردند و نیز 12 بار در اعتراض به سطح نازل حقوق ها، نداشتن بیمه، بیکار شدن و مشکل مسکن، 12 بار تجمع کردند.

- همچنین معلمان حق التدریسی، مربیان پیش دبستانی، آموزگاران نهضت سوادآوری، معلمان حق التدریسی در مراکز فنی و حرفه ای و معلمان مدارس عشایری، بارها در اعتراض به بلاتکلیفی استخدامی خود در مقابل اداره آموزش پرورش، فرمانداری ها و استانداری ها تجمع کردند و یا نمایندگان آنها از سراسر کشور راهی تهران شدند و در روز معین و گاه در چند روز پیاپی در مقابل مجلس و وزارت آموزش و پرورش در تهران به تجمع اعتراضی دست زدند. بطور کلی این گروه از آموزگاران در سال گذشته 13 بار بطور سراسری و همزمان تجمع اعتراضی سازمان دادند و نیز 21 بار تجمع اعتراضی در شهرستان ها و مراکز استان مقابل اداره آموزش و پرورش، فرمانداری ها و استانداری ها برپا داشتند.

اعتراض پرستاران، کارگران و کارکنان بیمارستان ها

مبارزه و اعتراض پرستاران، کارگران و کارکنان بیمارستان ها و دیگر مراکز درمانی که در سال 95 رو به افول نهاده بود در سال گذشته با دور جدید اعتراضات و اعتصاب ها از سر گرفته شد. در همان حال نقش مخرب و سازش کارانه سازمان نظام پرستاری و سران این سازمان بیش از پیش آشکار شد و انتظار می رود که این سازمان توسط پرستاران بطور جدی به چالش کشیده شود.

مواردی از اعتراض پرستاران، کارگران و کارکنان بیمارستان ها:

- اعتراض سراسری پرستاران و دانشجویان پرستاری سراسر کشور در 15 مرداد ماه نسبت به طرح تربیت پرستار بیمارستانی؛ در این روز جمعی از پرستاران و دانشجویان پرستاری در مقابل وزارت بهداشت در تهران و در مراکز استان ها و شهرستان ها در سراسر کشور تجمع کردند.

- تجمع اعتراضی دانشجویان بهیاری و پرستاری نسبت به بلاتکلیفی شغلی در سراسر کشور در 15 مهر ماه.

- تجمعات جداگانه پرستاران و دانشجویان پرستاری در استان های مختلف در اواخر تابستان برای توقف طرح تربیت پرستار بیمارستانی،

- کمپین پرستاران در فضای مجازی در اعتراض به عدم اجرای قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری،

- تجمعات اعتراضی و دامنه دار تیرماه توسط دستیاران جراحی کشور در اعتراض به احضار همکاران معترض شان به کمیته انضباطی،

- اعتراضات بهیاریان دارای سابقه کار یک سال در استان های مختلف نسبت به بلاتکلیفی استخدامی،

- برپا کردن 20 تجمع توسط پرستاران، کارگران و کارکنان بیمارستان ها در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مطالبات،

- برپایی 6 اعتصاب و تجمع توسط پرستاران و کارکنان بیمارستان ها در اعتراض به اخراج از کار، نداشتن امنیت شغلی، بلاتکلیفی استخدامی، تحمیل قرار داد و کاهش حقوق ها،

- اعتصاب همزمان پزشکان طرحی در بیش از 100 مرکز در اعتراض به عدم پرداخت یکساله مطالباتشان.

اعتراضات بازنشستگان:

روند روبه گسترش اعتراضات بازنشستگان که از سال 95 شدت گرفته بود در سال گذشته ادامه پیدا کرد و بیش از پیش شکل سراسری بخود گرفت.

در سال گذشته کارگران بازنشسته صنعت فولاد، کارگران بازنشسته کارخانجات و بازنشستگان فرهنگی و لشکری دست به تجمعات گسترده ای برای همسان سازی حقوق و افزایش مستمری ها و پرداخت بموقع مطالبات زدند. در همین رابطه تجمع اعتراضی سراسری بازنشستگان صنعت فولاد و بازنشستگان فرهنگی و کشوری که 19 روز تداوم داشت، بسیار برجسته بود.

بررسی تجارب مثبت و منفی این اقدام اعتراضی، برای سازماندهی کارزارهای اعتراضی مشابه و نقش فعالین کارگری و اجتماعی در آنها از اهمیت بسیاری بر خوردار است.

3 تعیین حداقل دستمزد در ماه های پایانی سال

تعیین حداقل دستمزد در سال گذشته با جوسازی بیشتری از سوی دولت، وزارت کار و تشکل های کارگری دست ساز و وابسته همراه بود. به هر رو نسبت به سالهای گذشته سطح اعتراض ها به حداقل رسمی دستمزد تعیین شده، کاهش یافت و به صدور اطلاعیه های مشترک و جداگانه نهادهای مستقل کارگری و گفتگوهای فعالین کارگری محدود ماند.

4- برگزاری مراسم اول ماه مه، روز همبستگی جهانی کارگران

- در تهران جمعی از فعالین کارگری به رغم تهدید و ارباب نیروی های امنیتی و انتظامی توانستند تجمعی در مقابل مجلس برگزار کنند. در این تجمع، یک نفر از فعالین کارگری بازداشت شد.

- همچنین اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران در فضای پلیسی و امنیتی موفق شدند مراسم این روز را در پایانه میدان آزادی برگزار کنند. در این مراسم، شکلات و خودکارهایی با شاد باش اول ماه در بین جمعیت پخش شد.

- در تعدادی از شهرهای استان کردستان نیز مراسم هایی به مناسبت روز جهانی کارگر برگزار شد.

- انتشار اطلاعیه ها و بیانیه های مشترک و جداگانه از دیگر فعالیت های نهادهای مستقل کارگری به همین مناسبت بود.

5 - برگزاری تجمع بمناسبت 8 مارس، روز جهانی زن

در 8 مارس و به دنبال فراخوانی که از مدت ها پیش انتشار یافته بود، جمعی از زنان و مردان مدافع حقوق زنان، تلاش کردند که در مقابل وزارت کار مراسم این روز را برگزار کنند. شرکت کنندگان اما با یورش وحشیانه نیروهای امنیتی و انتظامی روبرو شدند. دهها نفر بازداشت و 25 نفر شامل مرد و زن زندانی شدند. از ویژگی های فراخوان سال 96 این بود که برای نخستین بار در سالهای گذشته، خواسته های حقوقی و اجتماعی زنان همراه با مطالبات و حقوق زنان در عرصه کار و اشتغال طرح و بر آنها تاکید شده بود. برگزیدن وزارت کار به عنوان محل تظاهرات، به خوبی بیانگر روی کرد فراخوان دهندگان این مراسم بود.

همبستگی کارگری

در سال گذشته اقدامات عملی کارگران به نشانه اعلام همبستگی افزایش یافت.

بطور کلی می توان این اقدامات را به دو دسته تقسیم کرد:

دسته اول، حمایت از همکاران معترض بازداشتی و اخراجی:

در 11 مورد، کارگران برای آزادی همکاران خود که به دلیل اعتراض شان، بازداشت شده بودند و در 8 مورد در اعتراض به اخراج همکاران معترض و به نشانه اعلام همبستگی با آنان، تجمع اعتراضی بر پا کردند. همچنین در 5 مورد برای بازگشت به کار همکاران اخراج شده، به اقدام عملی از جمله به تجمع دست زدند.

دسته دوم، همبستگی بین بخش های مختلف کارگران:

- در 2 مورد کارگران قراردادی از همکاران پیمانی خود حمایت کردند. در 3 مورد کارگران از همکاران اعتصابی خود در بنگاه های دیگر حمایت کردند و همچنین در سه مورد دیگر به نشانه اعتراض نسبت جان باختن همکاران خود و برای احترام به آنان تجمع کردند.

اعتراضات معلمان

در طول سال 96 اعتراضات معلمان رو به افزایش نهاد و همچنین شورای هماهنگی کانون های صنفی معلمان فعال تر شد. مهمترین این اعتراضات عبارت بودند از:

- برگزاری تجمع های سراسری و مشترک فرهنگیان بازنشسته و شاغل در 13 مهر بمناسبت روز معلم، در تهران و مراکز استان ها،

اعتراضات دستفروشان:

حمله ماموران شهرداری به دستفروشان در سال گذشته کماکان ادامه یافت که منجر به مصدومیت تعدادی از این زحمتکشان شد و در یک مورد در محله ای در شهر قم موجب مرگ یک میوه فروش وانتی شد که تجمعات اعتراض اهالی محله را به دنبال داشت. در چند شهر دیگر نیز مردم نسبت به یورش مزدوران شهرداری به دست فروشان اعتراض کردند و دست فروشان را مورد حمایت قرار دادند.

همچنین در طول سال، دست فروشان در 6 شهر راهپیمایی کردند و یا در مقابل نهاد ها و ارگان های دولتی تجمع اعتراضی بر پا کردند.

خودکشی در میان کارگران

سالی که گذشت 15 مورد اقدام به خودکشی از سوی کارگران گزارش شد که در نتیجه 6 نفر از کارگران جان شان را از دست دادند. علت اکثریت موارد اقدام به خودکشی کارگران، عدم پرداخت مطالبات آنان توسط کارفرمایان گزارش شده و در مواردی نیز اخراج یا احتمال اخراج از کار و یا شرایط نامناسب کاری، علت اقدام به خودکشی گزارش شده است.

حوادث کار:

در سال 96 طبق گفته معاون طب کار و کمیسیون های پزشکی اداره کل درمان مستقیم تامین اجتماعی بیش از ۳۰ هزار کارگر دچار حادثه شدند. در این سال، 567 کارگر از جمله 6 کودک جان باختند. لازم به تاکید است که آمار دقیقی از میزان حوادث و بیماریهای ناشی از کار در دست نیست، اما بنا بر آنچه که گزارش شده می توان گفت این حوادث همچنان رو به افزایش است. برخی منابع از مرگ روزانه 5 کارگر ساختمانی بر اثر حوادث کاری در طول سال گذشته خبر داده اند. همچنین درباره قربانیان بیماری های شغلی و تعداد کارگران جان باخته بر اثر این بیماری ها نیز آمار دقیقی وجود ندارد. با اینحال برخی منابع اعلام کرده اند که تعداد کارگرانی که قربانی بیماری های ناشی از کار شدند، 6 برابر تعداد کارگران کشته شده در حوادث کار است.

در سال 1396 همچنین 30 مورد تصادف سرویس رفت و آمد کارگران گزارش شد که در نتیجه آن 19 کارگر کشته و 205 مجروح شدند. و این در حالی است از تعداد مجروحین چند تصادف دیگر، اطلاعی در دست نیست.

کشتار کولبران در سال گذشته همچنان ادامه یافت: گزارش هایی که به دست ما رسیده حاکی است که در نتیجه 20 مورد تیراندازی مستقیم توسط نیروهای نظامی و ماموران جمهوری اسلامی، 26 نفر کولبران کشته شدند. لازم به یاد آوری است که هر ساله تعداد زیادی از کولبران به دلیل مخاطرات ناشی از کولبری از جمله پرتاب شدن از بلندی، جان خود را از دست می دهند.

کشتار کولبران اعتراضاتی به دنبال داشت. برای نمونه مردم شهرستان بانه در روز های سیزدهم و چهاردهم شهریور در اعتراض به کشتار کولبران، بطور گسترده دست به تجمع زدند.

همچنین گزارشاتی در باره اعتراضات پراکنده کولبران در رابطه با بیکاری و وضعیت معیشت خود رسانه ای شد.

ادامه در صفحه ۱

بطور کلی بیش از 50 تجمع اعتراضی جداگانه توسط بازنشستگان برای دست یابی به مطالباتشان بر پا شد که در مواردی چند روزمتوالی به درازا کشید و یا در موارد دیگر مانند مورد کارگران بازنشسته فولاد و ذوب آهن، مجتمع نیشکر هفت تپه و کیان تایر تجمع ها چندین بار تکرار شدند. در یکی از این تجمع ها کارگران بازنشسته کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، که بسیار خشمگین بودند جاده را بستند و از تردد وسایل نقلیه جلوگیری کردند.

در دو مورد از تجمع ها یعنی در تجمع کارگران بازنشسته کارخانه قند یاسوج و کارخانه کیان تایر، خانواده کارگران نیز در تجمع شرکت کردند.

اعتراضات جویندگان کار و فارغ التحصیلان بیکار:

در سال گذشته اعتراضات جویندگان کار و فارغ التحصیلان، رشد چشم گیری داشت؛ آنان در 32 جای کشور دست به تجمع زدند. مواردی را بر می شمردیم:

- تجمع متقاضیان کار روستاهای آق دره در مجاورت معدن طلای آق دره تکاب که 40 روز ادامه یافت؛ این تجمع در خرداد ماه مورد یورش نیروهای انتظامی قرار گرفت که در نتیجه چند نفر از تجمع کنندگان زخمی و عده ای بازداشت شدند.

- تجمع مشترک جوانان متقاضی کار و کارگران اخراجی پالایشگاه بید بلند 2 بهبهان. این تجمع 5 روز ادامه یافت و با بستن مسیر تردد به شرکت همراه بود.

- تجمع کارگران بیکار شده معدن سرب و روی انگوران به همراه خانواده؛ متقاضیان کار در این منطقه دوبار تجمع کردند و مسیر تردد کامیون ها را بستند و با از بارگیری آنها جلوگیری کردند.

- تجمع اعتراضی دامنه دار اهالی روستاهای اطراف اهواز مقابل مجتمع کشت و صنعت نیشکر دهخدا

- تجمع اعتراضی چندین باره جوانان متقاضی کار شهرستان مهر؛ آنان کمیته ای بنام کمیته اشتغال جوانان شهر مهر ایجاد کردند،

- تجمع سه روزه و شبانه روزی جوانان متقاضی کار کنگان مقابل فاز 19 عسلویه،

- تجمع 2 روزه جوانان جویای کار شهرستان کارون مقابل مجتمع نیشکر سلمان فارسی،

- تجمع چند باره متقاضیان کار روستاهای اطراف دزفول مقابل کشت و صنعت کارون شوستر،

- تجمع 2 روزه جوانان جویای کار آبادان برای اشتغال در مقابل فرمانداری.

اعتراضات رانندگان:

در سال 96 شاهد گسترش قابل ملاحظه اعتراضات رانندگان بودیم. رانندگان در 82 جای کشور دست به اعتصاب و تجمعات اعتراضی زدند که تعدادی از این اعتراضات تا چند روز به درازا کشید و در مواردی دامنه دار بود و چندین بار انجام شد. این اعتراضات و تجمع ها در دو مورد بطور سراسری انجام شد و در پنج مورد با بستن جاده و خیابان همراه بود.

مواردی از این اعتراضات و تجمع ها را اشاره وار برمی شمردیم: اعتراض رانندگان اتوبوسرانی درون شهری نسبت به عدم پرداخت مطالبات، مشکل بیمه، شرایط کاری، اعتراض رانندگان بین شهری نسبت به وضعیت معیشتی، اعتراض رانندگان تاکسی ها در رابطه با فعالیت تاکسی های اینترنتی و همچنین در رابطه با مشکل بیمه، افزایش کمیسیون ها، وضعیت معیشتی اعتراض رانندگان تاکسی های اینترنتی به سطح پایین دریافتی، شرایط نامناسب کاری، اعتراض دامنه دار رانندگان نفت کش ها در استان های اصفهان، بوشهر، کرمانشاه، کرمان و هرمزگان به طرح برندنسازی. اعتراض رانندگان کامیون ها نسبت به کاهش سهمیه سوخت و بی توجهی نسبت به شرایط کارشان. اعتراضات رانندگان سرویس رفت و آمد کارگران نسبت به عدم پرداخت مطالبات، اعتراض رانندگان سرویس دانش آموزان مدارس نسبت به کاهش نرخ سرویس، عدم پرداخت مطالبات و دیگر خواست ها.

تماس با حزب سوسیالیست انقلابی

Iransocialist2017@gmail.com

www.simroz.org

چند خبر و گزارش کارگری و توده ای در هفته ای که گذشت

تهیه و تنظیم:

عزیز آجیکند

اخراج ۵۰ تن از کارگران کشت و صنعت شمال

اول تیرماه جمعی از کارگر اخراج شده مجتمع کشت و صنعت شمال برای پیگیری وضعیت شغلی خود مقابل ساختمان استانداری مازندران تجمع کردند. این کارگران که تاکنون چندین بار مقابل کارخانه و نهادهای مرتبط دولتی در استان مازندران دست به تجمع زده اند در خصوص تجمع خود گفتند، از اوایل فروردین ماه سال جاری علیرغم دارا بودن چندین ماه دستمزد معوقه از کار اخراج شده اند و پیگیری های تاکنونی آنها جهت بازگشت بکار، از سوی مقامات با بی توجهی روبرو شده است. آنها می گویند کارفرما برای کم کردن هزینه های کارخانه به بهانه عدم نیاز اقدام به اخراج آنها که شمار شان به ۵۰ نفر میرسد، کرده است.

تجمع اعتراضی کارگران و رفتگران سمنان

روز شنبه دوم تیرماه جمعی از کارگران و رفتگران در اعتراض به پرداخت نشدن دستمزدهای معوقه شان دست از کار کشیده و مقابل شهرداری مرکزی این شهر تجمع کردند. مأموران انتظامی رژیم با حضور در محل تجمع کارگران، اقدام به متفرق کردن معترضان کردند. با این حال کارگران معترض با سردادن شعار خواستار احقاق حقوقشان شدند. گفتنی است، این کارگران به صورت شرکتی و تحت نظر شرکت خدماتی امید جوان در خیابان استانداری مشغول به کار هستند.

تجمع اعتراضی کارگران بیکار شده فاز ۱۹ پارس جنوبی

کارگران بیکار شده فاز ۱۹ پارس جنوبی دوم تیرماه برای چهارمین روز متوالی مقابل این پالایشگاه تجمع کردند. این کارگران پیش از این در بخش نگهداری و حراست مشغول به کار بودند اما هم اکنون از کار اخراج و بیکار شده اند. کارگران می گویند، مدیرعامل منطقه ویژه وعده داده بود آنان را به صورت قرارداد موقت جذب کند اما این وعده ها به سرنجام نرسیده است. فاز ۱۹ پارس جنوب در شهرستان کنگان واقع است.

ادامه اعتصاب کارگران پارس میل لنگ تاجکستان

کارگران شرکت پارس میل لنگ تاجکستان در اعتراض به پرداخت نشدن ۴ ماه حقوقشان، از روز ۲۶ خردادماه در اعتصاب به سر می برند. کارگران اعتصابی میگویند که کارفرما تاکنون وعده ای در خصوص پرداخت مطالبات آنان نداده است.

اعتصاب و تظاهرات گسترده ضد حکومتی در شهرهای ایران

چهارم تیرماه خیزش دیگر اما این بار در تهران سر بلند کرد. اعتراضات از اعتصاب بازاریان شروع شدو در کوتاه ترین زمان ممکن دامنه اش به اعتراضات مردم کشیده شد و جوانان و مردم معترض کل حاکمیت را به چالش کشید. این بار نیز شعارهای مرگ بر دیکتاتور، مرگ بر خامنه ای، مرگ اصلاح گرا، اصولگرا تمام شد. ماجرا به خیابان کشیده شد.

هنوز چند روزی از آغاز فصل تابستان نگذشته است که ما در اکثر نقاط ایران شاهد بیشترین اعتراضات کارگری و اعتصاب بازاریان و کسبه و توده های مردم زحمتکش هستیم. تنها در این چند روز آغاز تیرماه، ما شاهد اخراجهای گسترده از مراکز کارگری، ندادن حق بیمه و تجمعات و اعتصابات گسترده هستیم. در این روزها اگر چه تعدادی زیادی از این اعتصابات و تجمعات توانسته است کارگران رژیم را وادار به پرداخت حقوقشان کنند، اما باز هم ما شاهد اعتراضات دیگر کارگری هستیم که کارگران نتوانسته اند به خواستهای خود دست پیدا کنند.

آغاز روزهای تابستانی در حالیکه فقر، فلاکت، بیکاری، افزایش سرسام آوار دلار و طلا و اقلام خوراکی به حدی رسیده است که کارگران و دیگر شهروندان ایرانی قادر به تهیه آن نیستند، همه این مسائل باعث شده است که خشم و فریاد مردم و کارگران و زحمتکشان در جاجای ایران و در خیابان و بازارها و مراکز کارگری به گوش میرسد. در آخرین روزهای هفته ما شاهد تجمعات کارگری و اعتصابات گسترده ای در ایران هستیم که اکثریت این تجمعات و اعتصابات باعث وقوع درگیریهای وسیع میان شهروندان و نیروهای سرکوبگر رژیم جمهوری اسلامی به خصوص در تهران و کرج و تعدادی از بازارهای شهرستان کرمانشاه شده است.

گرچه به رغم دیوار سانسور شدید رژیم، اما این خبرها که اعتراضات و اعتصابات وسیع مردم و کارگران و زحمتکشان را پوشش میداد، فوری و در نخستین لحظه های وقوعشان به گوش جهانیان می رسد و در سایتها و خبرگزاریها انعکاس پیدا میکنند.

ما سعی میکنیم در اینجا توجه همه خوانندگان عزیز نشریه سوسیالیسم امروز را به مهمترین خبرها و گزارشاتی که در روزهای گذشته ایران را تحت شعاع خود قرار داد، جلب کنیم و خبرها را باهم مرور کنیم.

لازم به گفتن است که تنها در ظرف مدت کوتاهی بیش از ۴۰۰ حرکت اعتراضی در جاجای ایران ثبت شده که شامل تجمع، تحصن، اعتصاب، تظاهرات و درگیری با نیروهای سرکوبگر رژیم جمهوری اسلامی بوده است، همچنین ۱۸۰ حرکت اعتراضی مربوط به اقتشار مختلف اجتماعی، ۴۴ حرکت مربوط به کارگران و زحمتکشان در مراکز کارگری، ۲۶ حرکت مربوط به دانشجویان، ۲۲ حرکت مربوط به معلمان، ۵۴ حرکت مربوط به زندانیان سیاسی و ۲۱ مورد اعتصاب غذا مربوط به زندانیان سیاسی می باشد. اینها خبرات و گزارشاتی هستند که دیوار سانسور رژیم جمهوری اسلامی را در هم کوبیده است و رسانه ای شده اند.

نخستین خبرها را با اخراج ۸۰ تن از کارگران زحمتکش شهرداری اشتهارد آغاز میکنیم

دهها تن از کارگران اخراجی شهرداری اشتهارد در اولین روز تیرماه با خواست بازگشت به کار مقابل فرمانداری این شهر دست به تجمع زدند. این کارگران در خصوص تجمع خود گفتند که چندی پیش شهرداری به بهانه های واهی ۸۰ تن از ما را از کار اخراج کرده و تلاش های ما تا به حال برای بازگشتن به کار بی نتیجه بوده است. معترضان با سردادن شعار و در دست داشتن پلاکارد خواستار بازگشتن به کار خود بودند.

زنده باد سوسیالیسم! مرگ بر جمهوری اسلامی!

ادامه صفحه ۸**واکنش سرکوب گرانه حکومت اسلامی و کارفرمایان نسبت اعتراضات کارگری**

در سال گذشته نیز تقریباً در همه موارد، حکومت و کارفرمایان به جای رسیدگی به خواست و مطالبات کارگران به سرکوب کارگران معترض دست زدند. اشکال، شیوه ها و موارد این سرکوب گری ها در زیر به اختصار می آوریم:

۱- اخراج کارگران معترض:

در 30 بنگاه تولیدی و خدماتی تعدادی از کارگران معترض از کار اخراج شدند. در 25 بنگاه 402 کارگر اخراج شدند که عده ای از آنها پس از اعتراض همکاران شان به کار بازگشتند. از تعداد کارگران اخراجی در 5 بنگاه دیگر اطلاعی در دست نیست.

تعداد واحدهای تولیدی که دست به اخراج زدند در مقایسه با 26 واحد در سال ماقبل، از رشد 15 درصدی برخوردار شد ولی تعداد کارگران اخراجی در مقایسه با 776 نفر در سال 1395 کاهش 48 درصدی رانشان می دهد.

لازم به گفتن است که طبق گزارش ها در طول سال گذشته در صدها بنگاه تولیدی و خدماتی، کارگران تهدید شدند که در صورت دست زدن به اقدام اعتراضی از کار اخراج خواهند شد. بر شمردن موارد این تهدید ها نوشته را به درازا خواهد کشاند فقط به این نکته بسنده می کنیم که این گونه تهدیدها نسبت به سال 95 افزایش چشم گیری داشت.

۲- بازداشت کارگران معترض:

در چهار واحد تولیدی 58 کارگر معترض بازداشت شدند که دو مورد آن با حمله شبانه نیروهای امنیتی و انتظامی به منازل کارگران صورت گرفت.

۳- احضار کارگران معترض به نهادهای قضایی، اطلاعاتی، امنیتی و انتظامی:

در هفت واحد تولیدی کارگران معترض، به نهاد های یاد شده احضار شدند. از تعداد احضار شدگان در سه واحد اطلاعی در دست نیست اما در چهار واحد دیگر حدود 120 کارگر به این نهاد ها احضار شدند.

۴- یورش نیروهای انتظامی و امنیتی به تجمعات:

- در شش مورد از این یورش ها به تجمعات کارگری، تعدادی از کارگران زخمی و مجروح شدند. یورش به تجمع اعتراضی کارگران هپکو و آذراب در اراک دو نمونه از این یورش ها بود که بازتاب رسانه ای نسبتاً گسترده ای یافت.

- در دو مورد، تجمع جویندگان کار مورد حمله قرار گرفت که منجر به زخمی شدن چند نفر از تجمع کنندگان شد.

- حمله نیروهای انتظامی به تجمع اعتراضی اهالی روستای شهرستانک جغتای موجب کشته شدن یک نفر و زخمی شدن 7 نفر شد.

- یورش به تجمع کشاورزان شرق اصفهان در 18 اسفند منجر به مجروح شدن چندین نفر از تجمع کنندگان شد.

۵- حمله عوامل کارفرما به کارگران معترض:

هفت مورد از این نوع اقدامات سرکوب گریانه توسط عوامل کارفرماها به کارگران معترض گزارش شده است که 2 مورد از آنها در مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه بوقوع پیوست.

۶- تنبیه کارگران معترض:

شش مورد از تنبیه کارگران توسط کارفرماها گزارش شده است. این تنبیه ها اشکال مختلف داشت و تنبیه شغلی و اعمال فشار های روانی را شامل می شد.

۷- سرکوب فعالین و تشکل های مستقل کارگری و معلمان:

سرکوب و تهدید اعضای تشکل ها، نهادهای مستقل و فعالین کارگری و معلمان و اعمال فشار بر خانواده آنها و بر کارگران زندانی همچنان تداوم یافت. در طول سال، 15 نفر از فعالین کارگری و معلمان زندانی شدند و برای دو فعال دیگر کارگری نیز حکم جلب صادر شد که تا کنون اجرایی نشده است. افزون بر این، بیش از 30 نفر از فعالین کارگری به دلایل واهی و کلیشه ای همچون اقدام علیه امنیت ملی و تبلیغ علیه نظام به دستگاه های قضایی، اطلاعات و امنیتی احضار شدند. با اینوجود کارزارهای اعتراضی نسبت به اذیت و آزار و بازداشت فعالین کارگری در سطح کشوری و بین المللی عامل مهمی برای آزادی قطعی یا موقت برخی از کارگران زندانی بوده است که از جمله می توان به کارزار جهانی برای آزادی رضا شهابی اشاره کرد. حمایت از کارگران بازداشتی و اخراجی که با توجه به گسترش مبارزات کارگران ابعاد گسترده تری خواهد گرفت کماکان یکی از الویتهای مهم جنبش مستقل کارگری محسوب می شود.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

ژوئن ۲۰۱۸

info@workers-iran.org;

www.workers-iran.org;

این اعتصاب و اعتراضات در شهرهای متعددی جریان دارد. از جمله مشهد، کرمانشاه، سنج، قروه، شهریار، بوشهر، آبادان، تبریز، شیراز و قشم. اعتراضات علیه گرانی و بحران ارزی از تهران شروع شد و در اولین گام خود به شهرهای کرج، قشم، بندرعباس، و مشهد سرایت پیدا کرد. جمعیت وسیعی از بازاریان تهران در اعتراض به رکود حاکم بر بازار و گرانی با بستن مغازه های خود دست از کار کشیدند و دست به تظاهرات در اطراف میدان بهارستان و در نزدیکی ساختمان مجلس شورای اسلامی رژیم، اطراف بازار تهران، خیابان لالهزار، خیابان سرچشمه و مناطق دیگر زدند. با گسترش اعتراضات در مقابل مجلس رژیم، نمایندگان دو ساعت زودتر مجلس را تعطیل کرده از درب پشتی با رعایت کامل مسایل امنیتی خارج شدند. ماموران امنیتی رژیم با یورش به تجمع کنندگان با معترضان درگیر شدند. ماموران رژیم به سوی معترضان گاز اشک آور پرتاب کردند و تعدادی از معترضان نیز مورد ضرب و جرح قرار گرفته اند. به دنبال یورش ماموران، کامیون داران به کمک مردم معترض آمدند و با ریختن بار آجر، مانع از تهاجم بیشتر نیروهای انتظامی و لباس شخصی به معترضان شدند.

اعتصاب و تجمع کارگران کارخانه ایران تایر

کارگران کارخانه ایران تایر در جاده ساوه روز چهارشنبه ششم تیرماه در اعتراض به پرداخت نشدن حقوقشان دست از کار کشیده و اعتصاب کردند.

کارگران معترض با تجمع در مقابل این کارخانه خواستار پرداخت معوقات مزدیشان شدند. این کارگران بیشتر نیز در اعتراض به تاخیر در پرداخت شدن دستمزدهایشان دست به اعتراض زده بودند.

تجمع اعتراضی کارگران شرکت وارنا مقابل فرمانداری ورامین

بیش از ۱۰۰ نفر از کارگران شرکت تولیدی لبنیات "وارنا" در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان مقابل فرمانداری ورامین تجمع کردند. کارگران به دلیل تعطیلی و مشکلات اقتصادی واران چند ماه است که حقوق و مزایایشان را دریافت نکرده و بیمه بیکاری آنها هم برقرار نشده است. در چند ماه گذشته این چندمین بار است که کارگران این واحد تولیدی تجمع اعتراضی برگزار میکنند.

اسلام و تسلیم نقطه مقابل آزادیند قرآن را با زبان مادری بخوانیم

سهراب کرمانشانی

(سوره بقره) (آیه ۲۲۰)

برای دنیا و آخرت خود انفاق کنید و نیز سوال کنید بابت ایمان چگونه رفتار کنند جواب ده که با اصلاح حال و مصلحت مال آنها کوشید بهتر است تا آنها را بی سرپرست گذارید و اگر بآنها آمیزش کنید رواست که برادران دینی هستی و خدا آگاهست از آنکس که در کار آنان افساد و نادرستی کند و آنکه صلاح و درستی نماید و اگر میخواست کار را بر شما سخت میکرد چه آنکه خدا بهر کار توانا و داناست"

انفاق و بخشش بلا عوض از سوی مردم به حاکمان دین بزرگترین و وحشتناکترین پرورش مافیای ماشین فساد در جهان امروز است که متاسفانه حیات بشری را به مخاطره انداخته و روز به روز فقر و فلاکت، بیماری، عقب ماندگی، اعتیاد، طلاق، بیکاری، کودکان کار و وورابه ارمغان آورده. صرف کردن مال و اموال یتیمان به صلاح حال و مصلحت یکی دیگر از موضوعاتی است که عملاً عدالت و برابری را زیر سوال برده چرا که وقتی سخن از صلاح و مصلحت میشود آینه نگرایی و دوراندیشی تبدیل به سطحی نگری که در محوریت مدیریت احساسات است تصمیم گیری میشود. نکته جالب توجه در این آیه آنقدر دردناک است که حتی قلم توانای نقد آنرا ندارد و احساس شرم میکند، فساد و فاجعه بیت خامنه ای توسط سعید طوسی فرد برجسته قاری قرآن در جهان، تجاوز به بیش از چهل دانش آموز در مقطع دبیرستان معین تهران توسط نوه آیت الله حائری شیرازی، و ماجرای گروهی از بسیجیان فاسد که در ایرانشهر به چند زن و دختر تجاوز نموده اند و بسیاری از گزارشهای دیگر شمع گرفته از ترویج اخلاق همین آیه است که میگوید (اگر با کودکان یتیم آمیزش کنید رواست که برادران دینی هستی!!!)

(آیه ۲۲۱)

با زنان مشرک ازدواج نکنید مگر آنکه ایمان آرند و همانا کنیزکی با ایمان بهتر از زن آزاد مشرک است هر چند از حسن او بشگفت آید و زن بمشکران مدهیم مگر آنکه ایمان آرند و همانا بنده مومن بسی بهتر از آزاد مشرک است هر چند از مال و جمالش بشگفت آید مگر آنکه شمارا به آتش جهنم خوانند از راه جهل و ذلالت و خداوند ببهشت و مغفرت خود خواند از راه لطف و عنایت و خداوند برای مردم آیات خویش بیان فرماید باشد که هشیار و متذکر گردند"

آزاد نبودن اعتقاد فکری زنان یکی دیگر از اصول برده داری و آپارتاید مذهبی است که بواسطه دین اسلام بر بشریت تحمیل گردیده و آثار زیانبار و مخرب سلطه پذیری در خانه و خانواده بنیان نهاده، در حقیقت ایمان به شرک و ایمان به یکتا بودن نیروی برتر هر دو یکی است چرا که این دو گروه اندیشه و تفکر قطعا وابسته اند. نویسنده آیات جهل و خرافه و هزیان در جهت خط دادن به افراد زیر دست خود و پیروانش از ترس و ابزارهایی همچون بهشت و جهنم استفاده کرده تا اینکه سلطه سنگین اسلام را بر آنها وارد کند.

(آیات ۲۲۲ و ۲۲۳)

سوال کنند تو را از عادت شدن زنان بگوان رنجی است برای زنان در آن حال از مباشرت آنان دوری کنی تا آنگاه که پاک شوند چون طهارت یافتند از آنجا که خدایستور داده به آنها نزدیک شویدی که همانا خدا آنها را که پیوسته به درگاهش توبه و عتابه کند و هم پاکیزگان دور از هرالایش را دوست میدارد. زنان شما کشتزار شما پندپس برای کشت بد آنها نزدیک شوید هرگاه مباشرت آنان خواهید و برای ثواب ابدی چیزی پیش فرستید و خداترست با شید و بدانید که محققا نزد خدا خواهید رفت و ای رسول توبشارت ده اهل ایمان را"

طبق معمول پرسش و پاسخ پنهانی و دیالوگ از پیش تعیین شده نیروی برتر رجلی با دیکتاتور دینی و ساز و کار مسائل زناشویی اینگونه چرندیات که زنان از پرید و عادت ماهانه کوله باری از رنج رابدوش میکشند مردان را بسویی از تفکر میبرد که حتما زوج مقابل ایشان جرمی مرتکب شده که سزای آنرا میبرد از دوا این پیش زمینه ایست در جهت برتری پاک بودن مردان نسبت به جنس مخالف خود. بیمارگونه ترین، وحشتناکترین، زشت ترین، دروغگو ترین، دین دنیامکتب اسلام و کتاب قرآنست که فاجعه بارترین جرایم و ترسناکترین قصاصهای هزار و چند صد ساله اخیر دنیا را در بر گرفته و مردم نادان هم دوش به دوش آن در حرکتند. چرا در این آیات زنان را کشتزار و مردان را کشتاورزان آن میخوانند، دلیل بسیار روشن است حس لذت طلبی غریزه جنسی و احساس مالکیت مردان را بر زنان بخاطر امتیازاتی بوده که حاکمان دین بتوانند نیروی جنگاوری و حفاظتی خود را توسط مردان تقویت و پیش از پیش به استبداد دیکتاتوری ادامه دهند.

(آیات ۲۲۴ و ۲۲۵)

"و زنه نام خدارا هدف سوگندهای خود مکنید تا آنکه به این غرض از حقوقی که مرد را بر شماست برائت جوید و خود را پرهیزکار قلم دهید و مصلح میان مردم شوید که خداراست و دروغ مردم رامیشنود و خدای سوگندهای لغو و بیبوده شمارا مؤاخذه نکند ولیکن به آنچه در دل دارید مؤاخذه خواهد کرد و خدا آمرزنده و بردبار است"

اصلا چرا برای تایید شدن موضوعی باید سوگند خورد؟ این ابتکار عمل از جانب صاحبان و آفرینندگان مکتب دینی ابداع گردیده فقط بخاطر اینکه هر آنچه که آنان به مردم میگویند باور کنند و قسم خوردن مهر تاییدی باشد برای گفته هایشان، حتما حاکمان دینی هر چه که بگویند مطمئنا چه با سوگند و چه بدون آن تمامی آنرا باور ندارند و به همین علت ناخودآگاه انسانها به سمتی گرایش پیدا میکنند که از این ابزار در گفته هایشان از سخنان دروغ و تحریف حقایق استفاده کافی را ببرند. اینکه پس از آن ما دورویی را به استناد قسم بیان کردیم نیروی برتر هم از همه چیز ما آگاهست و اوست که دوباره میبخشد که خود این بحث به دروغگویی و نشر اکاذیب در جامعه بشری دامن میزند.

(آیات ۲۲۶ و ۲۲۷)

آنکه با زنان خود ایلاء کنند (یعنی سوگند خوردن برترک مباشرت با آنها) چهار ماه انتظار کشند اگر باز گشتند (از قسم خود) خداوند آمرزنده و مهربان است. و اگر عزم طلاق نمودند خداوند به گفتار و کردارشان شنوا و داناست" البته ترویج این نوع از آموزه های دینی فقط در خانواده و بین زوجین ختم نمیشود بلکه وقتی که ما در معرض آموزش چنین چرندیاتی قرار خواهیم گرفت قدرت عادت و معتادگونه انسان باعث تکرار آن در حوزه های مختلف اجتماع در سطح وسیعی منتقل خواهد شد... ادامه دارد.

زنده باد کارگر - نابود باد حاکمیت دینی - زنده باد حزب سوسیالیست انقلابی ایران

زنده باد آزادی، برابری، سوسیالیسم!

نگاه گذرا به تحولات سیاسی امروز ایران

(گزارشی از تهران برای نشریه سوسیالیسم امروز)

بهاره آزادی

تحلیل در ستر اوضاع کنونی ایران در صورتی امکان پذیرتر است که از نزدیک با توده های خروشان در ارتباط باشی. سیل جمعیت در مراکز شلوغ شهر از مترو گرفته تا مرکز شهر تهران جمعیت واقعی ایران است. جنب و جوش و امید و ناامیدی را در میان آنها بیش از هر زمانی می توان مشاهده کرد. رای دادن به روحانی به مثابه آخرین فرصتی بود که این ملت رنج کشیده به رهبران اسلامی داد. اما نفهمی دیکتاتور ها یک اصل تاریخی است که دچار توهم می شوند. قدرت کذایی آنها را فریب می دهد و بر یکه تازی دیکتاتوری خود ادامه می دهند، تا جایی که به سقوط آنها منجر می شود. آنچه که در ایران اتفاق افتاده همین داستان است. حتی مردم متوهمی که فرصت را به جمهوری نکبت دادند بخاطر حفظ خود و اصلاح اوضاع رای دادند، اما جمهوری جهل و خرافه ماند همه این چهار دهه به جای بهره برداری مثبت به نفع جامعه از این فرصت ها از مردم و توهم آنها برای تداوم حاکمیت استبدادی خود بهره جست. به جای مردم اینها تکیه بر توهم بیمارگونه خامنه ای و این مردک نیز تکیه بر قدرت کاذب خود و سپاه داشت و اصرار بر سرکوب و عدم پاسخ گویی به خواست های بر حق مردم نمود. از این جهت شکاف عمیق بین حاکمیت و توده های در رنج را گسترش تر دادند. امروز تقریباً همه مردم به یک دیدگاه مشترک رسیده اند که آخوند و رژیم اسلامی اصلاح پذیر نیست و باید برود.

آن چه که در بین بیشتر توده های مردم آرایخواه این روز ها می گذرد تولد دو باره ای است. مهربانترند و به قدرت خودشان امید وارتر شده اند و به خود اعتماد پیدا کرده اند. آنها چیزی برای از دست دادن ندارند. وقتی در امکان عمومی رفت و آمد می کنی این اتحاد و همدلی را در بین آنها می بینی. از طرف دیگر طرفداران حاکمیت که در بین مردم هستند سکوت مطلق را اختیار کرده اند و فهمیده اند که قدرت در بین توده هاست و طرفداران حاکمیت در اقلیت هستند و کلا عقب نشینی کرده اند.

حاکمیت اسلامی ایران بعد از چهل سال اعمال خفقان، بعد از این همه تبلیغات دینی و عقیدتی در مدارس شکست خورده و اند از نسلی که فکر می کردند خود آنها را پرورانده اند و در کنترلشان است. طبق فرضیه تز و انتی تز، انتی تز، انتی تز جمهوری اسلامی نسلی را در تضاد علیه خود به وجود آورده و تضاد و فاصله طبقاتی را در جامعه نهادینه کرده است. بر خلاف انتظار حاکمیت معترضان جوان خسته از بیکاری و ناامید از آینده مبهم میباشند. نسلی بریده از ارزشهای تحمیلی اسلام و ولایت فقیه و نظام اسلامی. این نسل مصمم است بنیان نظام اسلامی و ولایت را بر کند، اما متأسفانه ما در این دوره بسیار ضروری و حساس هنوز از حضور جدی و گسترده و هژمونیک یک جریان پیشرو سکولار و سوسیالیستی و رهبران دلسوز و پاک که دوباره مردم را به سوی آینده خطرناک دینی گرایی یا قومگرایی و شونیستی و استبدادی مورد نظر خودشان سوق ندهند، محروم هستیم. جریانی که به مردم پشت نکند و به امریکا و خارجی ها متکی نباشد و مردم را نفروشد. از حضور رهبری کننده جریانهای که بخاطر جنایت جمهوری اسلامی از معترضین و جوانان منتفر از حاکمیت در جهت مقاصد کاپیتالیستی و ضد مردم کارگر و زحمتکش و به منظور به قدرت رسیدن خودشان از ماها استفاده نکنند، هنوز محروم هستیم، حداقل ما در تهران این عدم حضور بسیار نگران کننده را لمس میکنیم. امیدواریم شما نیز این واقعیتها را ببینید و در رفع سریع آن به سهم خود قدم بردارید.

نشریه شنبه ها

منتشر میشود

روزهای شنبه هر هفته نشریه "سوسیالیسم امروز" منتشر میشود. آخرین زمان برای ارسال مطالب برای نشریه روزهای پنجشنبه هر هفته است.

موازین انتشار

مقالات در نشریه

سوسیالیسم امروز:

- سردبیر در انتشار، رد و ویرایش مقالات آزاد است!
- مقالاتی در این نشریه منتشر میشوند که تنها برای این نشریه فرستاده شده باشد.
- مسئولیت مقالات با نویسندگان آن است.
حداکثر حجم مطلب منتشره در نشریه دو صفحه آ ۴ با فونت ۱۲ میباشد.

مقالات و گزارشات خود را لطفاً به این آدرس ایمیل بفرستید:

S_zijji@yahoo.se

به ما کمک مالی کنید

از طریق این شماره حساب کمک های مالی خود را برای ما بفرستید.

SWEDEN
SEB BANK
50550056411

هر میزان از کمک مالی شما انسانهای مبارز و دلسوز مستقیماً به پیشرفت ما در جهت گسترش مبارزه خود برای آزادی و برابری و تداوم مبارزه همه جانبه تر خود به منظور سرنگونی جمهوری جنایتکار اسلامی کمک فوری خواهد کرد.

برای برقراری یک جامعه نوین باید بیا خیزیم! بدون توسل به قهر انقلابی، بدون در دست داشتن پرچم سوسیالیستی، بدون تحزب کمونیستی طبقه کارگر، بدون به میدان آمدن قربانیان این نظام ضد انسانی، بدون اقدام ملیتانت و مسلحانه، نابودی و کنار زدن نظام سرمایه داری و در راس آن نابودی نظام جانی اسلامی ممکن نیست. (سلام زیجی)

اخراج و بیکارسازی موقوف!